

MORAMO POSTATI KONKRETNI

ŽELJKA HORVAT ČEČ

SADRŽAJ

MORAMO POSTATI KONKRETNI	1
Kada kupujemo zidove	2
Moje ljetovanje	3
Obitelj	4
Odbijam komunicirati	5
Baka je bila mali jeti	6
O snovima	7
Dvoje za budućnost	8
Kod nas fali boje	9
 PIŠANJE	 10
Vrata	11
Pišanje	12
Udaram	13
Bog živi u Splitu	14
Danas	15
Između trećeg i četvrtog	16
 BELICA	 17

Belica	18
Bar Monte Carlo	19
Ponekad razmišljam o djetinjstvu	20
Brat i ja ponekad sami pijemo kavu	21
Grašak po kuhinji	22
Mi nismo kao oni	23
Međimurska večer	24
MAKNITE SE PIČKE	25
Djeca su posrala revoluciju	26
Odluka	27
Da sam muško	28
Sama	29
Promjena adrese	30
Otkrivenje	31
JA KAŽEM DA SAM RIBA	32
Jedna o moru	33
Sitnice	34
Sluz	35
Svilene maramice	36

Bolest	37
U meni raste strah	38
Pokreni se	39
ČESTO SMO SE LOVILI PO KUHINJI	40
Sjećanja	41
Često smo se lovili po kuhinji	42
Nada	43
Ostalo	44
Strah	45
Rastanak	46
Razmišljanje	47
SITUACIJA	48
Za šankom	49
Crnac song	50
Bez srca	51
Rođendan	52
Ukapanje u svijet	53
Situacija	54
Jedan životopis	55

Put do Varšave preko geeka	56
RAZGLEDNICE	57
Kiša	58
Način: riječki	59
Djevojka	60
Sanjati	61
Supkultura: roditelji	62
Ponovljeni postupak	63
MORAMO	64
Moramo	65
O autorici	66
Impresum	67

MORAMO POSTATI KONKRETNI

KADA KUPUJEMO ZIDOVE

Morat ćemo se držati za ruke. Uređivati tegle s cvijećem.

Uljudno pozdravljati nove susjede.

Noću ćemo seliti stare stvari, namještaj, puzzle i kocke.

Peglati zastore i lica. Morat ćemo tražiti od gatara

dobitak na lotu ili ubojstvo političara.

Moramo postati konkretni.

MOJE LJETOVANJE

Pitaš zašto ubijam ose
bacam kamenje u stijene
i ne hodam po fugama
zašto pričam s rakovima
i maltretiram ih
zašto ne znam hodati u šlapama
zašto još uvijek gradim tvrđave u plicaku,
nosim slamnati šešir
zašto jedem Bobi flips i čitam Lacana
pitaš me zašto se kupam gola
Kako da ti objasnim sebe
kada ne razumiješ moje ljetovanje

OBITELJ

Jednoga dana ću opljačkati banku i pomoći siromašnima.

I sebi. I obitelji.

Ako me ne uhvate.

Jednoga dana ću šetati šumom i pjevati kao umiruća ptica
dok ne ostanem bez perja.

Jednoga dana ću naići na ranjenu životinju i pomoći joj.

Neću je ubiti, bit će mi obitelj,
a obitelj se ne ubija.

Osim kod izdaje.

ODBIJAM KOMUNICIRATI

Babe su sjele s bogom i kamenčićima u džepu
odbijam komunicirati

skrivala sam male ljude ispod kreveta
vozila auto cijele noći
stavljala boje u male staklenke
skrivala se iza tuđih muškaraca
čekala da mahneš lijevom rukom
uvijek si pozdravljao lijevo
sjećanje je uzelo i san pred povratak

bojim se gledati preko zida
i kokoši umiru preko
bez suza

BAKA JE BILA MALI JETI

Sadako je željela živjeti
Jesenjin nije
neki ljudi vole reference
ja ponekad ne volim komunicirati
ipak,
ponekad s bakom, ali ne preko telefona
pričam
kraj stativ i lopte
pjevamo pjesme o slobodi
kroz miris gacija
šire se riječi
šteta
šteta, što je na groblju

O SNOVIMA

Kada sanjaš da padaš
nije dobro
ni trčanje na mjestu
ni ispadanje zuba

kažu babe, netko će ti umrijeti
netko će te povrijediti ili izdati
a nisu rekli kako ubiti zmiju u snu
ili kako reći babi da kolač nije uspio
ni kako slijepcu objasniti drveće

o izdaji smo puno toga izmislili
a nitko nije rekao što znači kada
sanjaš jebanje
i svršiš u snu

DVOJE ZA BUDUĆNOST

Pitao je: je li dovoljno njih dvoje, ovdje,
za malu povijest
barem zbog slične odbačenosti?

U krevetu, on se malo spustio, ona malo izvukla gore.

Zaspali su a da nisu stigli ni pomisliti na prošlost
kaljužu koja se neprekidno slijevala oko njih.
Da su htjeli slušati budućnost,
čući bi je u daljini.

Ciganka je sjedila ispod prozora s kuglom.

KOD NAS FALI BOJE

Trebali bi obojiti pločnike, podove
kuće, krovove
cipele, ljude
i ona vrata kroz koja ulaziš
i štokove iza njih
tamo viri osmijeh djeteta
Postavili smo osušene tepisone
i plakate za izbore
a gladni smo kruha i šarenila
Palenta se zalijepila za pod
na njoj broj 47 cipela iz Rumunjske
zemlje boja, Cigana i dvoraca

PIŠANJE

VRATA

Dok pokušavam izbaciti govna,
on grize donju usnu
i gleda u vrata
na kojima nitko nije ostavio svoj potpis.

PIŠANJE

pišali smo kao djeca, nehotice
pišali su i odrasli, i vojnici
u probojima, u zaklonima
u tamnicama, u noći,
i prijepodne i poslijepodne
u jutro
4 jaja na oko
za doručak
pišanje je prije toga
ali ležerno
i nitko više ne pita zašto smo
pišali od straha
i tko sve danas gazi po

vlastitoj pišaki

UDARAM

udaram, jako, udaram bez razloga
udaram jer drugo ne znam
udaram jer je tako lakše
udaram da boli
udaram da me čujete

udaram po debelim zidovima
udaram tijelom i vriskom
udaram i čekićem

udaram po lopti, kauču i vitrini
udaram da sve polomim
udaram dok se ne slomim

BOG ŽIVI U SPLITU

Rečeno je davno
i zapisano u jednoj knjizi
neka baci kamen onaj koji je bez grijeha
a u Splitu je kamenje letilo
s više strana
jer bog je na više mjesta
ali u Splitu ga ima najviše
i baca kamenje na sebe
i diže buku
plače jer ne želi priznati da je
i pedere stvorio
na svoju sliku

DANAS

Danas pišu o propaloj industriji
sudbini 3. maja i radnicima na cesti
o crkvi
i kondomima
o trgovinama i lancima
o preminuloj ženi zbog uboda tisuća pčela

samo želim zapisati da te jednostavno volim
i seks

IZMEĐU TREĆEG I ČETVRTOG

Gledam kroz rešetke uništene plastike
(tko se sve skrivao iza lika umjetnika?)
Onaj dječak s manje odgoja piša
dok Drugi lovi muhu ponesen ubilačkim nagonom

i Kamov je morao pišati, sigurno
a tko je za njega ubijao muhe?

gdje te mogu naći danas?
rekao si između trećeg i četvrtog rebra, lijevo
sjest ću tu negdje, u kazalištu

BELICA

BELICA

Ponekad pričam ljudima
kako se kada sam bila mala
na susjedovu kuću srušio
avion
do kuće su imali štale
i životinje su trčale na sve strane
i ljudi
i bilo je glasno
i bilo je mrtvih
jedan čovjek, par životinja
jedan avion
i krvava fleka na fasadi
i dvadeset godina kasnije

BAR MONTE CARLO

Gdje ćemo bježati
kada iz kuće spustimo ruke i suze
čije ćemo korake brojati
kao ulaze u dvorišta na putu do centra

bez djece pusto gledamo u ravninu trave
kažemo da ćemo stati u bordel
i gledati bez srama

nekad smo spuštali poglede u tišini
i smijali se neonskim svjetlima
u obliku gole žene

na putu preko mosta kuće su rijetke
i starost im otpada kroz rupe i žbuku
ona sjedi i priča u čašu vina

gluha sam i bojim se čuti
jer lice joj je oslikano teškim riječima
i jeftinom šminkom

PONEKAD RAZMIŠLJAM O DJETINJSTVU

Kada sam imala sedam godina
Gađali su me gumicama
I crtali križ na čelu
Zapravo nisu oni
Nego on
Svećenik u našem selu
Rekao je svoj djeci da smo
Mi bezbožnici, komunisti
I da ćemo gorjeti u paklu
Ja sam tražila u rječniku što znači bezbožnik i komunista
I svejedno mi nije bilo jasno
A on me pitao
znam li kako doći u nebo
Ja sam rekla avionom
A on da sam „prokleta komunjara“

(Tog izraza nije bilo ni u općim enciklopedijama
onim znate, Jugoslavenskog leksikografskog zavoda)

BRAT I JA PONEKAD SAMI PIJEMO KAVU

On je stavio šećer u kavu
i vrti žličicu u šalici
ja gledam u te ljude koji sjede pokraj nas
i gade mi se njihovi pogledi
koji vise na licu moga brata

on tu svoju nepokretnu ruku
sada drži kao da je normalna
i ne češe se više po ožiljcima na glavi

kaže da će promijeniti posao
i da će majka složiti mlince
i frišku kokoš za ručak
krenut ćemo za 10 minuta
brzo ispiti kavu
i razumjeti se u tišini

GRAŠAK PO KUHINJI

Ne želim gledati majku kako se saginje

Slomljenom kičmom

Pije normabel

Navečer

Mi gledamo u ekran

Zavjese kao tramvaji zuje

Noćas će netko umrijeti

Na prijelazu bez znaka

MI NISMO KAO ONI

Na televiziji smo gledali te zimske majmune
i smijali se i divili
njihovoj selidbi i promjeni
i nakon toga smo šutjeli
i nismo se pomakli
a majmuni već godinama prilagođavaju sebe
i vježbaju penjanje i skokove
a mi gledamo jedno u drugo
i u tu tablu na početku sela
kao da gledamo u bolest

MEĐIMURSKA VEČER

Ona ne vidi dobro
a htjele smo bacati limenke
u noć
i gađati ih razočaranjem
i mecima iz tatinog pištolja

sada sjedimo u birtiji
djevojke tresu kose
i prhut po podu
tako se tresu i hrvatske sise
i problemi
okolo
pa po podu

MAKNITE SE PIČKE

DJECA SU POSRALA REVOLUCIJU

danas djeci od malena daju
telefone i odvjetnike
i džeparac do četrdesetpete
tako smo ostali bez napretka, bez revolucije
i bez razumijevanja i priznanja evolucije

ostale su samo kratke riječi
bog, vrag, bol, tuga
krv
ta krv se sada oblači u tišinu i vuče po cestama
te tupe glave vire nad crnim majicama i pišu komentare
na netu
pale baklje i tuku žene i djecu

a mi gledamo u sunce
govorimo kvantna fizika i svemir

ODLUKA

Od danas nosim bodlje
kotrljat ću sunce
kao loptu za pilates
past ću, sigurno
na ogrebotine
ću staviti ananas
da te mogu pozvati
na desert

DA SAM MUŠKO

da sam muško
sada bih puštala brkove
i bradu
vozila motor
na jednom kotaču
i vikala
maknite se pičke!

Da sam muško
pišala bih na uglu
i otišla u vjetar
u Trst,
Napoli,
Barcelonu?

SAMA

više nisam
sada smo tu i ja i ja i on i ona
više ne guram vilicu u televizor
i ne skačem kroz prozor
pletom veste negdje u kutu
i znam da bi bilo neozbiljno priznati
da se bojim klauna
i jebanja u dupe

PROMJENA ADRESE

Natjerat ću te da si sam ispeglaš košulju
i pokupiš prljavi veš
natjerat ću te da dižeš dasku od wc školjke
i da jedeš slatki kupus
baciti ti te tvoje čarape s rupom
i te tvoje knjige na radijatoru
natjerat ću te da me čuješ
da ne ponavljam tisuću puta isto
jer i to isto već odzvanja
isto isto isto
natjerat ću te da sakupljaš mrvice sa stola
i moje gaćice po stanu

OTKRIVENJE

redove vojnika
običnih
ponekad slavnih
zamišljam u snovima

i ja sam među njima
dio nečega što ima smisla
dio besmisla kada borbe prestanu

ne želim biti onaj koji shvaća
da se uzalud borio u mraku
samo zato što svjetlost otkriva
da se četa vojnika
te noći nije pomakla

zato što je od drveta

obojena nečija igračka

JA KAŽEM DA SAM RIBA

JEDNA O MORU

Već treći dan spavam
i imam osjećaj da ću pola života potrošiti na to zdravlje
a ne osjećam se nimalo bolje
sve je manje snage u mome tijelu
pa udaram šakama, nasrćem kao životinja
ljudi kažu: jaka si
ja kažem da sam riba

Doktor kaže da nije dobro

SITNICE

rekla mu je da voli Smithse
a zapravo ih nikada nije pretjerano voljela
ustajali su u podne
ali ona nije spavala
ona je zatvarala oči pred svijetom
a on nije slutio
rekla je sve će biti u redu
a onda ju je skupljao po ulicama Napulja

SLUZ

Sve rjeđe vidim
i razumijem svijet
i sve češće povraćam tu sluz
i male granulice

kažu mi neki dan
ipak nećeš umrijeti
a ja ih pitam hoću li živjeti vječno

oni se smiju
i taj smijeh nestaje u bijelim kutama
kažu imaš još par godina
možda 10, možda ne
možda ogлуšiš, oslijepiš, ali srce radi
jebeš srce kažem im
nikada mi do njega nije bilo stalo

SVILENE MARAMICE

jela sam puno
povrća i voća i ribe
nisam pušila
nisam pila alkohol
a doktor kaže da
bebi srce ne kuca
sada pijem i pušim
uz sjećanje na protokol
pred uspavljivanje u operacijskoj sobi
na lice vješam bore i crvene oči
i peče me nos
jer nisam kupila svilene maramice
molim vas
kupite mi svilene maramice

BOLEST

Droge ne pomažu
tablete te ubiju
ta bolest živi u meni i sada je već
zovem imenom
prijetim joj
polizat ću je kao srce moto kekša
i namazati na zube
nositi je kao gumu boksača
to ću učiniti

U MENI RASTE STRAH

Prošlo je skoro 30 godina
i taj čovjek se vraća
s mačedom u ruci
a ja ne mogu vikati
nemam glasa
i bojim se
ne vjerujem nikome
ni sebi
jer što ako sutra počnem
i ja ubijati
po zapisanoj listi

POKRENI SE

Obuci duge čarape na linije

Popuši mu

I piši

:

Kako si bacala kamenje

Rezala sonde

Pričala s prozorima bez stakla

A bila si samo žedna

ČESTO SMO SE LOVILI PO KUHINJI

SJEĆANJA

sjećam se Amsterdama, i Varšave,
Londona, ulica Brašova i San Francisca
sjećam se i onog Amera iz Miamijsa
pitao me zašto čitam Ginsberga

ponekad se sjećam logora
i onih bodljikavih žica
i bijega
i trčanja i hodanja
kroz šume, poljane, ceste,
gradove i države
i vode i kruha

sjećam se i uniformi i jebanja
i kako si mi pokazivao kurac
i sada to pričam njemu
a on me skida nježno
i traži da mu pišem pisma

ČESTO SMO SE LOVILI PO KUHINJI

Ti ponekad gledaš kroz prozor
pa sam jednom pokušala izbrojiti drveće
koje se vidi kroz prozor tog njezinog/vašeg stana

i pitam se koliko puta ste ručali na ovom stolu
na kojem se češće jebemo nego jedemo

pamtim i da je jednom ona pokucala na vrata
a ja sam sise prekrila rukama
sklopila laptop i sakrila se ispod stola

ona nije razumjela moje nedolaske na predavanja
a ja nisam razumjela hladnoću
i zašto ne voliš snijeg

a opet sam ponekad živjela u tom vašem stanu
i zalijepila sam onu malu sličicu patke u kupaonici
jer znala sam
da su psi velika čudovišta
pišali bi patke

NADA

Ima nešto u tome
zadovoljstvu
i seksu i nadi
da nikada neću zaboraviti
osjećaj
kada prostor među sisama
vapi za mišom

OSTALO

Kada su se razveli
Lada i Frane
on je rekao da nije išlo
a ona je pronašla drugog.
Kaže da joj kod novog tipa nije važan seks
jer imaju sve ostalo.
A šta je to ostalo?
Reci mi.
Imamo li mi to ostalo?
Ili samo čekaš tren da me poševiš?
Reci.
Rekao je: Ostani.
Ne mogu dugo.
Čeka me muž i sve to ostalo.

STRAH

Za D.

Bojim se starosti
smežurane kože i obješenih sisa
bojim se mlađih muškaraca
i još mlađih žena.

Bojim se reći ti koliko imam godina
a koliko je tu bilo dodira
koliko puta sam se šuljala iz raznih zgrada
i koliko sam zapravo, vješta u tome
pitao si me koliko
a ja sam lagala
ti si lagao njoj
a ja tebi

i nisam ti rekla koliko puta sam je srela
i koliko je pričala o tebi

Sada ja susrećem tebe u našem stanu
ti mi pričaš
a ja sam sama u tom trčanju okolo
i bojim se
koliko mi još treba do mirovine
i obješenih sisa

RASTANAK

i onda kada smo se rastali
i kasnije opet našli u krevetu
rekao si da ti je drago što sam
opet tu
a ja sam prešutila
sve ono između

neki klinci su ispod prozora nabijali loptu
i vikali „Mi Hrvati!“
A mi smo
ipak otišli svatko na svoju stranu

RAZMIŠLJANJE

Kada razmišljam, šecem laganim koracima
gore-dolje po stanu
i vrtim dlake u krug
češkam pičku

On mi je rekao da moram znati
da imamo prozore i susjede
a nemamo zavjese

Mene ne smeta
pogled studenta s drugog kata

kao da on nikada nije imao ruke u gaćama
i razmišljao o Szymborskoj

Rekao je da mogu
staviti ruke i u njegove gaće

a meni sada nije do jebanja

I koliko puta moram reći da ja ovako
samo razmišljam

SITUACIJA

ZA ŠANKOM

prije nekoliko godina
kada smo se upoznali
pričali smo o Krakovu i crkvi sv. Nikole
čudili se desnici i onom Jehovinom svjedoku
koji nam je zaželio sretan brak
smijali smo se
a još ni ljubavnici nismo bili

prošao je crni pas
ti si ga zvao u zagrljaj
a ja sam uzgajala strah

kasnije smo to pretvorili u strast
i pričao si kako bi bilo da smo se ranije sreli
a ja o tome zašto uvijek sjedim za šankom

CRNAC SONG

Čitala sam pjesmu
nekog crnca
Zamišljam tu crnu ruku
kako piše
a da nije Ciganin
Tu sliku vješam
na zid
da oboji hodnik i baci sjenu
na glavonju

BEZ SRCA

Ponekad mi se čini
da nemam srce
jer nije mi uopće žao svih onih žena
koje su ti muškarci ostavljali

Ponekad mi se čini
da mi srce puca i da ću umrijeti
jer ne mogu podnijeti tu tugu
te siromahe, tu djecu,
te ratove, te zločine
ta silovanja i otimanja za komadiće
te osmijehe političara i bankara
i noževe zločinaca i kurce silovatelja

A opet
ponekad prođem kraj prosjaka
i brojim kovanice u džepu
i samo prođem s cigarom u ruci
bez srca

ROĐENDAN

jednoj ženi koju znam
je danas rođendan
a ja vlažnim maramicama sakupljam
komadiće sna, želje
i djeteta po podu

bol se oblači u vestu
i masnu kosu
dlakave noge i vrisak tišine
i zrak je postao minsko polje
dišemo tu i tamo
igramo na sreću
brojevi smrti ne pale na lotu

matematika nam je donijela
samo duge nokte i prazne penkale

nakon sedam dana pisala sam ženi koju znam
sretan rođendan

UKAPANJE U SVIJET

obračunati se sa svojim odlukama je
kao pišati po svome egu
teško, ali moguće
kada smo bili mali
bacali smo jaja na Lazara
a on nema moral
samo ego
udario je jednom Nikolu
zapravo, bacio mu u glavu
ledenu kuglu
odlučio je ne žaliti
danas svi vozimo citroën picasso
i djecu u vrtić

SITUACIJA

ne volim ti ja Milana
rekla je žena koja je nosila velike sise
on je pokazao prstom prema zatvorenom prozoru
okrenula se glava hipstera prema nama
na tren
njega ne zanimaju sise
on gleda u vrata
a na vratima nacrtan križ
teško je reći peder kraj velikih sisa
i ženu boli kičma
kaže od loših balkanskih vlakova
ali dobro je
barem se puši

JEDAN ŽIVOTOPIS

Ime mu je Hrvoje
prezime ne znam
Kaže da masturbira 3 puta dnevno
termin: doručak - ručak - večera
živi u malom stanu
ne voli prati suđe
ne voli nogomet
voli kanarinke
i volio bi više jebati
Ne znam čime se bavi
živi u Rijeci
nosi smeđe cipele
i pozdravi me kada se sretnemo

PUT DO VARŠAVE PREKO GEEKA

Igrali smo domino do Pešte
Neki tip je čitao Freuda u vagonu,
glupo je viriti iza Sigmunda
u sise
rekla je gospođa od kurve
Geek to ne zna
izašao je u Krakovu

RAZGLEDNICE

KIŠA

stojim
možda isperem koju stanicu
stara žvakaća ispod klupe
omekšala od sunca
lijepi mi se po glavi
uživam u prvom starenju u proljeće
dok čekam ljeto
susjed ruši zidove

NAČIN: RIJEČKI

Radim u trgovini mješovite robe,
stalno gubim knjige
kao da postoje crne rupe
neki kreten razbija staklo dok čitam
razglednice
na katoličke bogove i svece
odlazim bez računa
japanska zastava je na prozoru
žene koja me mrzi, i bore i ružnoća

Ne volim snove gdje nitko nikoga ne jebe

DJEVOJKA

ona povraća, samo ponekad
bježi po ulicama, ulazi u haustore
u knjige i tavane
broji prilaze i krošnje
i minute na satima
i ožiljke na tijelu
na zidu je napisala
„Sex je rekreacija“
jedan se čovjek nasmijao
drugi je slikao
a ostali su se i dalje igrali u svojim dvorištima

SANJATI

i ove noći ne mogu zaspati
sada želim barem psovati
ispljunuti srdžbu koja mi puni pluća
želim konačno izdahnuti razočaranje
slučajno si gurnuti nož u usta
i povratiti svu bol

razbiti misli na dijelove
i naučiti drugačije sanjati

SUPKULTURA: RODITELJI

Fridževi, laminati

zadnje stranice

snižanja

pelene, kakice, bočice

zapisi o cvijeću

o doručku, kavi

važne napomene, kreme i vitamini...

a jebanje nitko ni da spomene

PONOVLJENI POSTUPAK

opet ću se zaprljati tintom

položajem fetusa ću

smirivati tijelo

pričat ću sve tiše i tiše

šutnju ću kao vestu

navući preko glave

MORAMO

MORAMO

moramo postati konkretni
na više načina
bilježiti troškove, spremati račune
slikati dijete da zapamtimo kako je raslo
šetati psa da nas zavoli
gledati se u oči da ne zaspimo sami
zalijevati onu smokvu u dvorištu
da ne uvrijedimo prirodu
mahati ljudima i dijeliti čestitke prijateljima
moramo šetati uz more kažeš
a ja
da ću početi ubijati zle ljude
ti kažeš da sam luda
a ja da moramo postati
konkretni

Željka Horvat Čeč

Rođena 1986. godine u Čakovcu. Magistrirala na studiju hrvatskoga jezika i književnosti. Uvrštena u regionalnu antologiju mladih pjesnika *Meko tkivo* te u *Le fantôme de la liberté – Fantom slobode*, panoramu hrvatskih autora na francuskom jeziku. Članica je međunarodnog pjesničkog projekta Versopolis. Dobitnica je nagrade Ulaznica 2013. godine za poeziju, a pjesme su joj prevedene na engleski, njemački, francuski i švedski.

Zbirka poezije *Moramo postati konkretni* bila je u finalu nagrade Kamov i u Booksinu izboru 5 najboljih knjiga objavljenih u 2015.

Objavljuje u književnim časopisima i nastupa na mnogim festivalima. Živi u Rijeci gdje organizira književne tribine „Pisac i građanin“, vodi radionicu kreativnog pisanja poezije u CEKAPE-u i članica je Ri Lit-a.

Objavila: *Moramo postati konkretni* (poezija, 2015), *4 brave* (proza, 2016).

Biblioteka elektroRI

knjiga 13

Željka Horvat Čeč

MORAMO POSTATI KONKRETNI

© 2020 Željka Horvat Čeč

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2020

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Urednik

Goran Čolakhodžić

Fotografija

olafpictures / Pixabay.com

ISBN 978-953-345-769-7 (HTML)

ISBN 978-953-345-770-3 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-771-0 (PDF)

ISBN 978-953-345-772-7 (MOBI)

Prvo izdanje

VBZ, Zagreb, 2015.

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Grada Rijeke i Ministarstva kulture
Republike Hrvatske.**

